

tresses nor pillows, but on the floor. When the Rabbis pleaded with David to sit on mattresses or pillows, he refused to do so. *A Tach-Kemonite*; i. e., The Holy One, praised be He! then said to David: "Since thou hast belittled thyself so, therefore must I make thee equal to Me, for when I will make a decree thou shalt be able to annul it. *The chief among the three*; i. e., the chief among the three Patriarchs; *the same was Adino the Etnite*; i. e., who when sitting and studying the Torah, would make himself flexible like a worm; *the Etnite*, however, when he went to war he would stiffen himself like a tree; *against eight hundred in one time*; i. e., when he threw his spear he slew eight hundred at one time, and yet he used to groan for [the missing] two hundred, concerning whom the passage says (Deut. 32, 30) *How should one chase a thousand*. Whereupon a Heavenly voice would come forth saying to him (I Kings 15, 5) *Save only in the matter of Uriah the Hittite*."

(Fol. 17) There was one young scholar concerning whom evil rumors were current. "What shall be done in this case?" asked R. Juda. "Shall we put him under the ban? The Rabbis need him. Shall we not? It will cause disgrace to Heaven's name." "Do you know anything about such a case?" he asked Rabba b. b. Chana. Whereupon the latter answered him. Thus said R. Jochanan: "What does the following passage mean (Mol. 2, 7) *The priest's lips are ever to keep knowledge, and the law are they to seek from his mouth, for he is the messenger of the Lord of hosts*. If the master is equal to an angel, Torah may be sought from his mouth, but if not, then it should not be sought from his mouth." Thereupon R. Juda put him under the ban. Subsequently, R. Juda was taken ill and the Rabbis came to visit him, among whom was also that young scholar. When R. Juda glanced at him, he smiled. "Is it not enough that you have put me under the ban," said he to R. Juda, "but you also make sport of me?" "I do not laugh at you," replied R. Juda, "but I feel happy that I shall be able to say proudly, when I come to the future world, that I was not biased even toward so great a man as you." When R. Juda finally died, the young scholar came to the college and asked to be absolved from the ban, and the

ליה ליתוב מר אכרים ואכסתות לא קביל עליה. תחכמוני אמר ליה הקדוש ברוך הוא הואיל והשפלת עצמך תהא כמוני שאני גזירה ואתה מבטלה. ראש השלישי ראש לשלשה אבות. הוא עדינו העצני בשעה שהיה עוסק בתורה מעדן עצמו כתולעת העצני בשעה שיוצא למלחמה מקשה עצמו בעין. על שמונת מאות חלל בפעם אחת שהיה זורק חין ומפיל שמונה מאות חלל בפעם אחת והיה מתאנה על מאתים דכתיב (דברים לב) איכה ירדוף אחד אלף יצתה בת קול ואמרה לו (מ"א טו) רק בדבר אוריה החתי :

(דף יז) ההוא צורבא מרבנן דהונו סנו שומעניה אמר רב יהודה היכי נעביד נישמתיה צריכי ליה רבנן לא נשמתיא קא מיחלל שמיא דשמיא אמר ליה לרבה בר בר חנה מודי שמיעי לך בה אמר ליה הכי אמר רבי יוחנן מאי דכתיב (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא אם הרב דומה למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו ואם לאו אל יבקשו מפיהו. שמתיה רב יהודה לסוף איחלש רב יהודה אתו רבנן לשיילי ביה ואתא איהו בהדי רבנן כדחוייה רב יהודה אחיך אמר ליה לא מסתייה דשמתיא להווא גברא אלא אחוכי נמי קא מחיך בי אמר ליה לאו כדידך חייכנא אלא דכי אזלינא לעלמא דאתי בדיחנא דעתאי דאפילו גברא כוותרך לא חניפיה ליה. נח נפשיה דרב יהודה אתא לכי מדרשא אמר להו שרו לי אמרו ליה רבנן גברא רבה דחשיבא כרב יהודה ליכא הכא

Rabbis answered him: "There is no man here, equal in esteem to R. Juda, who can absolve you. Go to R. Juda the Nasi and he may absolve you." He went to him. "Go and examine his case," said R. Juda to R. Ami, "and if found favorable, absolve him." R. Ami did so, and was about to absolve him when R. Samuel b. Nachmeni arose and said: "Even when the maid-servant of the house of Rabbi the Holy declared one under the ban the sages did respect it for three years, how much the more ought we respect a ban of Juda our colleague?" "What does this (sign) mean?" exclaimed R. Zera, "that this old man came to-day to college after an absence of several years? It is a token that the young scholar ought not to be absolved." They finally agreed not to absolve him. He left, and as he was walking and weeping he was stung by a wasp and died. They tried to inter him in the cave of the pious, but he was not accepted; a serpent had wrapped itself around the grave and prevented admission.—Rishi. Then they tried in the cave of the Judges, and he was accepted. What was the reason for this sign? Because he acted as R. Ilai said, for we are taught R. Ilai the elder said: "If one feels that his passion threatens to make itself master over him, he shall go to a place where he is not known, and let him put on black clothes and wrap himself in dark clothes and do as he pleases, but he shall not profane the name of Heaven openly." But have we not been taught: "He who selects a secret place for committing a sin, is considered as though he pushed away the feet of the Divinity (denies the omniscience of God)." This is not difficult to explain for the one deals with a case in which the person can conquer his passion and the other deals with one who cannot conquer his passion.

What happened with the maid-servant of the house of Rabbi? The maid-servant of the house of Rabbi once saw a man beating his grown-up son, and she said to him: "Let that man be under ban, for he has transgressed the commandment (Lev. 19, 14) *Thou shalt not put a stumbling-block before the blind*, and we are taught in a Baraitha that at the college of R. Ishmael it was explained: "This refers to one who beats his grown-up son."

דלישרי לך. זיל לקמיה דרבי יהודה נשיאה
 דלישרי לך אזיל לקמיה אמר ליה לרבי אמי
 פוק עיין ביה בדיניה אי מיבעי למישרא ליה
 שרי ליה עיין רבי אמי בדיניה סבר למישרא
 ליה. עמד רבי שמואל בר נחמני על רגליו
 ואמר מה שפחה של בית רבי לא נתגו חכמים
 קלות ראש כנידויה שלש שנים יהודה חבירנו
 על אחת כמה וכמה. אמר רבי זירא מאי דקמן
 דאתא ליה סכא האידנא לבי מדרשא דהא כמה
 שני לא אתא ליה ש"מ לא מיבעי למישרא
 ליה לא שרי ליה. נפק כי קא בכי ואזיל אתאי
 זיבורא וטרקיה אאמתיה ושכיב עיילוה
 למערתא דחסידי ולא קבלוה עיילוה למערתא
 דדייני וקבלוה. מאי מעמא דעבד כרבי אלעאי
 דתניא רבי אלעאי (הזקן) אומר אם רואה אדם
 שיצרו מתגבר עליו ילך למקום שאין מכירין
 אותו וילבש שחורים ויתעמף שחורים ויעשה
 מה שלבו הפץ ואל יחלל שם שמים בפרהסיא.
 איני והא תניא העובר עבירה בסתר כאלו
 דוחק רגלי שכינתה לא קשיא הא דמצי כיוף
 ליה ליצריה הא דלא מצי כיוף ליה ליצריה :
 שפחה של בית רבי מאי היא. דאמתא
 דבי רבי חזיתיה לתהוא גברא דקא מחוי לבנו
 רבה אמרה ליה להוי תהוא גברא בשמתא
 דקא עבר משום (ויקרא יט) ולפני עור לא
 תתן מכשול דתנא דבי רבי ישמעאל ולפני
 עור לא תתן מכשול כמכה בנו הגדול
 הכתוב מדבר :